YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

6 päivänä helmikuuta 1997 *

Asiassa T-64/96,

Filippo de Jorio, Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitean jäsen, edustajanaan asianajaja Lucio Filippo Longo, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Maria Cristina Giorgi ja oikeudellisen yksikön virkamies Thérèse Blanchet, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Bruno Eynard, 100 boulevard Kondrad Adenauer,

vastaajana,

jossa kantaja on esittänyt EY:n perustamissopimuksen 173 ja 175 artiklaan perustuvia vaatimuksia talous- ja sosiaalikomitean jäsenten palkkioista,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY:n perustamissopimuksen (jäljempänä perustamissopimus) 193 artiklalla perustettiin neuvoa-antava Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitea (jäljempänä TSK), joka muodostuu tämän artiklan mukaan talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen edustajista.

2 Perustamissopimuksen 194 artiklan neljännen kohdan mukaan neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä TSK:n jäsenten palkkiot.

3 Alueiden komitea (jäljempänä AK), joka perustettiin Euroopan unionista tehdyllä sopimuksella perustamissopimukseen lisätyllä 198 a artiklalla, on myös neuvoa-antava komitea, joka muodostuu alueellisten ja paikallisten yhteisöjen edustajista.

4 Toisin kuin TSK, AK voi itse vahvistaa jäsentensä palkkiot sillä edellytyksellä, että se noudattaa tällöin talousarviomenettelyssä annettuja säännöksiä.

Riidan perustana olevat tosiseikat

5 Kantaja nimitettiin TSK:n jäseneksi jäsenten nimeämisestä talous- ja sosiaalikomiteaan 21 päivänä syyskuuta 1994 alkavaksi ja 20 päivänä syyskuuta 1988 päättyväksi kaudeksi 26 päivänä syyskuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/660/ETY (EYVL L 257, s. 20).

6 TSK:n puheenjohtaja esitti 21.12.1994 ja 26.1.1995 päivätyissä kirjeissään neuvoston puheenjohtajalle valittelunsa siitä, että AK voi itse vahvistaa jäsentensä palkkiot, mutta TSK:lla, jonka jäsenten tehtävät ovat edellisiin rinnastettavia ja vastaavanlaisia, ei ole tällaista mahdollisuutta. TSK:n puhteenjohtaja totesi, että TSK:n jäsenet katsovat tulevansa syrjityiksi AK:n jäseniin verrattuna. Hän pyysi, että TSK:lle annettaisiin jäsentensä palkkioiden osalta samanlainen oikeus kuin AK:lle, ja totesi, että tätä on pidettävä arvovaltakysymyksenä.

7 Neuvoston puheenjohtaja vastasi 1.3.1995 päivätyllä kirjeellään TSK:n puheenjohtajalle, että perustamissopimuksen 194 artiklan neljännen kohdan vuoksi TSK:n vaatimukseen, jonka mukaan sen on saatava itse määrätä jäsentensä taloudellisista eduista, ei voida suostua. Puheenjohtaja totesi kuitenkin olevansa valmis harkitsemaan TSK:n jäsenten palkkioiden korottamista, jos TSK pystyy perustelemaan tämän korotuksen objektiivisilla, teknisluonteisilla perusteluilla.

8 Tämän jälkeen neuvoston budjettikomitea laati ehdotuksen perustamissopimuksen 194 artiklan neljännen kohdan nojalla tehtäväksi uudeksi päätökseksi TSK:n jäsenten palkkioista.

9 TSK:n puheenjohtaja ilmoitti 1.6.1995 päivätyssä kirjeessään neuvoston puheenjohtajalle, että TSK:n työvaliokunta oli päättänyt yksimielisesti hylätä tämän päätösehdotuksen. TSK:n puheenjohtaja totesi kuitenkin, että jos ehdotettua palkkioiden korottamista pidettäisiin ainoastaan elinkustannusten nousun perusteella tehtävänä tarkistuksena, TSK:n työvaliokunta olisi valmis hyväksymään ehdotuksen, jos tähän korotukseen ei liitettäisi mitään lisäehtoja.

10 Tämän jälkeen neuvosto korotti TSK:n jäsenten päivärahoja talous- ja sosiaalikomitean jäsenten, varajäsenten ja asiantuntijoiden päivärahojen myöntämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyllä päätöksellä 95/358/EY, Euratom (EYVL L 205, s. 38, jäljempänä päätös 95/358).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

11 Kantaja on nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.5.1996 jättämällään kannekirjelmällä, jossa kantaja esittää perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla kumoamisvaatimuksen ja perustamissopimuksen 175 artiklan nojalla vaatimuksen laiminlyönnin toteamisesta.

12 Kirjallinen käsittely ei poikennut tavanomaisesta. Neuvosto jätti 9.12.1996 vastauskirjelmänsä.

13 Kantaja ei ole esittänyt erillisesti varsinaisia vaatimuksia.

14 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana; ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

15 Alankomaiden kuningaskunta on 24.10.1996 jättämässään hakemuksessa pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen vastaajan vaatimuksia.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Kumoamisvaatimus

16 Vastineessaan neuvosto väittää, että kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta, koska kanne ei täytä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

17 Neuvosto muistuttaa, että 44 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava "oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto seikoista, joihin kanne perustuu," sekä "kantajan vaatimukset". Näitä seikkoja ei kuitenkaan

mainita kannekirjelmässä. Siinä ei mainita mitään toimenpidettä, jonka kumoamista kantaja vaatisi, eikä siitä ilmene mitään tässä suhteessa tunnistettavissa olevaa vaatimusta. Kun otetaan huomioon asiassa T-56/92, Koelman v. komissio, 29.11.1993 annettu tuomio (Kok. 1993, s. II-1267, 19 kohta), tällainen kannekirjelmä ei ole riittävän täsmällinen, jotta kanne voitaisiin ottaa tutkittavaksi.

18 Neuvoston mukaan ainoa toimenpide, joka olisi mahdollisesti voinut olla kumoamiskanteen kohteena, on päätös 93/358, joka julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 31.8.1995. Jos kantaja olisi tarkoittanut tätä päätöstä, kumoamisvaatimus olisi kuitenkin esitetty selvästi myöhässä, minkä vuoksi se olisi jätettävä tutkimatta. Kanteen nostamiselle asetettu kahden kuukauden määräaika lisättynä niillä kymmenellä päivällä, jotka myönnetään Italian osalta pitkän etäisyyden vuoksi, päättyi nimittäin paljon ennen sitä, kun kannekirjelmä jätettiin tuomioistuimeen 10.5.1996.

19 Kantaja toteaa vastauskirjelmässään, että se toimenpide, jonka kumoamista hän vaatii, on "neuvoston kieltäytyminen hyväksymästä TSK:n puheenjohtajan pyyntöä harkita uudelleen talous- ja sosiaalikomitean jäsenille maksettavia palkkioita".

20 Kantaja väittää saaneensa tiedon tästä toimenpiteestä 13.2.1996 lähetetystä telekopiosta. Koska hän oli jättänyt kannekirjelmän 10.5.1996 eli 60 päivän kuluessa tiedoksisaamisesta, hän oli nostanut kanteen asetetun määräajan kuluessa.

21 Neuvosto toteaa vastauskirjelmässään, että sille ei ole vielä selvinnyt, minkä toimenpiteen kumoamista kantaja vaatii ja mihin "neuvoston kieltäytymiseen" kantaja viittaa. Tämä epäselvyys vahvistaa edelleen sitä neuvoston näkemystä, jonka mukaan kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta, koska työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset eivät täyty sen osalta (ks. edellä 17 kohta).

22 Neuvosto toteaa lisäksi, että vaikka vastoin kaikkea todennäköisyyttä määräaika laskettaisiin alkaneeksi 13.2.1996, kuten kantaja väittää, kanteen nostamiselle asetettu kahden kuukauden määräaika, pidennettynä pitkän etäisyyden vuoksi kymmenellä päivällä, olisi päättynyt 23.4.1996 eli paljon ennen kannekirjelmän jättämistä 10.5.1996. Kumoamisvaatimus on siten esitetty liian myöhään, minkä vuoksi se on jätettävä tutkimatta.

Vaatimus laiminlyönnin toteamisesta

23 Neuvosto toteaa vastineessaan, että vaatimus laiminlyönnin toteamisesta on jätettävä tutkimatta, koska työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset eivät täyty tämän vaatimuksen osalta.

24 Vaikka tämä vaatimus onkin jonkin verran selvempi kuin kumoamiskanne, koska neuvostoa moititaan siitä, että se "ei ole tehnyt mitään", ja siitä, että TSK:n jäsenet eivät väitetysti saa "edelleenkään minkäänlaisia taloudellisia etuja", laiminlyönnin toteamista koskeva vaatimus on silti epäselvä ja epäjohdonmukainen, eikä sekään ole työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdassa vaaditulla tavalla niin täsmällinen, että se voitaisiin ottaa tutkittavaksi (ks. edellä 17 kohta).

25 Lisäksi neuvosto muistuttaa, että laiminlyöntikanne voidaan tutkia ainoastaan, jos kantaja on ensin kehottanut vastaajana olevaa toimielintä toimimaan. Tällainen toimintakehotus on "olennainen edeltävä muotovaatimus", ja jos sitä ei ole esitetty, laiminlyöntikannetta ei voida tutkia.

26 Neuvoston mukaan tässä asiassa kantaja ei ole kehottanut perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla neuvostoa toimimaan, minkä vuoksi vaatimus laiminlyönnin toteamisesta on jätettävä tutkimatta.

27 Lopuksi neuvosto korostaa, että se ei ole nyt eikä koskaan aikaisemminkaan syyllistynyt laiminlyöntiin TSK:n jäsenten palkkioiden vahvistamisessa, koska se on vuonna 1958 ja sen jälkeen säännöllisesti vahvistanut nämä palkkiot ja tehnyt viimeksi näin päätöksellä 95/358.

28 Kantaja ei ota vastauskirjelmässään kantaa neuvoston väitteisiin, jotka koskevat laiminlyöntivaatimuksen tutkimatta jättämistä. Todeten, että hän ei halua "takertua yksityiskohtiin", hän vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin "ratkaisee tämän vakavan aineellisen puolen ongelman ja jättää lausumatta oikeudenkäyntiväitteistä".

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Työjärjestyksen 111 artiklan mukaan silloin, kun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

30 Käsiteltävänä olevassa asiassa on sovellettava tätä artiklaa.

31 Aluksi on todettava, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kannekirjelmässä on esitettävä kanteen kohde ja yhteenveto seikoista, joihin kanne perustuu. Näiden mainintojen on oltava riittävän selviä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voisi järjestää puolustuksensa ja jotta yhteisöjen tuomioistuimet voisivat tutkia kanteen tarvittaessa ilman muita tukenaan olevia tietoja. Jotta oikeusvarmuus ja hyvä oikeudenhoito taattaisiin, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on se, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, on esitetty kannekirjelmän tekstissä johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi, vaikka edes lyhyestikin (asia C-52/90, komissio v. Tanska, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2187, 17 kohta ja em. asia Koelman v. komissio, määräyksen 21 kohta).

32 Käsiteltävänä olevassa asiassa kannekirjelmästä ei kuitenkaan ilmene selkeästi sitä toimenpidettä, jonka kumoamista vaaditaan, eikä sitä neuvoston laiminlyöntiä, joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi todettava. Kannekirjelmään ei myöskään sisälly selkeää ja täsmällistä yhteenvetoa niistä seikoista, joihin kanne perustuu.

33 Tämän vuoksi kannekirjelmä ei täytä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklassa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettuja vaatimuksia, joiden täyttäminen on edellytyksenä tutkittavaksi ottamiselle.

34 Lisäksi on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava kantajan vaatimukset.

35 Tässä asiassa esitetyssä kannekirjelmässä ei kuitenkaan ole mainittu varsinaisia vaatimuksia. Niitä ei ole esitetty myöskään kantajan vastauskirjelmässä. Vaikka tietyissä olosuhteissa yhteisöjen tuomioistuimet voivat sivuuttaa varsinaisten vaatimusten mainitsematta jättämisen, jos ne voidaan johtaa kannekirjelmän perusteluista kokonaisuutena tarkasteltuna (asia C-388/93, Pia Hifi v. komissio, määräys 7.2.1994, Kok. 1994, s. I-387, 8—10 kohta), tässä asiassa tällainen vaatimusten johtaminen perusteluista on mahdotonta, koska kannekirjelmän perustelut ovat ilmeisen epäselviä ja epätäsmällisiä (ks. edellä 32 kohta).

36 Tämän vuoksi kannekirjelmä ei täytä myöskään yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklassa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettuja vaatimuksia, joiden täyttäminen on edellytyksenä tutkittavaksi ottamiselle.

37 Lisäksi erityisesti kumoamisvaatimuksessa on todettava, että vaikka "neuvoston kieltäytyminen hyväksymästä TSK:n puheenjohtajan pyyntöä, jonka mukaan neuvoston olisi harkittava uudelleen talous- ja sosiaalikomitean jäsenille maksettavia palkkioita" olisi perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimenpide, kantaja on joka tapauksessa nostanut kanteensa liian myöhään.

38 Kuten kantaja on itsekin todennut, hän sai tiedon tästä toimenpiteestä 13.2.1996. Jättäessään kannekirjelmän tuomioistuimeen 10.5.1996, hän ei siten ole noudattanut perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa ja työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdassa määrättyä kahden kuukauden ja kymmenen päivän (etäisyyden vuoksi myönnettävä pitennys) pakottavaa määräaikaa, joka koskee sellaisia kantajia, joiden asuinpaikka on Italiassa.

39 Lopuksi laiminlyöntivaatimuksesta on todettava, että esitetyistä asiakirjoista ilmenee, että kantaja ei ole ennen kanteensa nostamista noudattanut oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä kehottamalla neuvostoa toimimaan perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla. Hän ei siten ole täyttänyt olennaista muotovaatimusta, minkä vuoksi vaatimus laiminlyönnin toteamisesta on jätettävä tutkimatta (ks. tältä osin asia 17/57, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg v. korkea viranomainen, tuomio 4.2.1959, Kok. 1959, s. 9, 26).

40 Vaikka kantaja näyttää viittaavan kannekirjelmässään siihen, että oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä on noudatettu, koska "TSK:n puheenjohtaja on toistuvasti muistuttanut neuvostoa siitä, että päätöksen tekeminen on välttämätöntä", on kuitenkin todettava, että vaikka kysymys olisi perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetusta kehotuksesta, tällä kehotuksella ei korjattaisi edellä mainittua puutetta, koska laiminlyöntikanteen voi nostaa vain se henkilö, joka on aikaisemmin kehottanut vastaajana olevaa toimielintä toimimaan.

41 Edellä esitetyn perusteella tämä kanne on jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Väliintulohakemus

42 Edellä esitetyn perusteella Alankomaiden kuningaskunnan välitoimihakemusta ei ole tarpeen ratkaista.

Oikeudenkäyntikulut

43 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan hävinnyt asianosainen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan omat oikeudenkäyntikulut ja myös neuvoston oikeudenkäyntikulut, koska neuvosto on tätä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 6 päivänä helmikuuta 1997.

H. Jung
kirjaaja

B. Vesterdorf
kolmannen jaoston puheenjohtaja